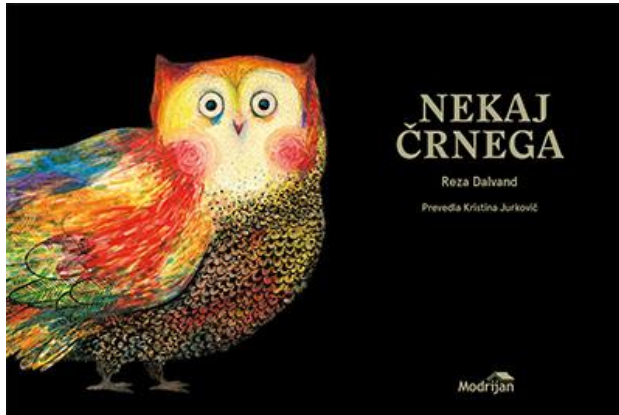

Dalvand, Reza: **Nekaj črnega.**

Prev. Kristina Jurković. Ljubljana: Modrijan, 2022, 25 str.

| C – B- stopnja

| predvidevanje, strah, domišljija, gozdovi, skrivnost, subjektivnost, ugibanje, živali v domišljiji

Odlična avtorska slikanica iranskega umetnika, za otroke v predšolskem obdobju in 1. triletju OŠ; s svojim filozofskim sporočilom in estetsko odličnostjo pa pravzaprav za slehernega bralca. 😊

Nekega jutra gozd zažari v vseh barvah (dih jemajoče ilustracije!), na jasi pa se pojavi nekaj črnega (je majhno in okroglo) in živali začnejo ugibati, kaj bi naj to bilo: ena od leopardovih lis, košček odlomljene zvezde, nevarnost iz kraljeve palače? Nihče ne ve, vsak vidi po svoje, pač glede na svoje izkušnje ... slikanica ima odprt konec, tudi bralci tako ugibamo vsak po svoje ...

Spodbude za branje:

- Slikanico najprej vsem bralcem – ne glede na starost – samo pokažem: naj uživajo v ilustracijah!
- Potem besedilo tudi preberem: otrokom v predbralnem in zgodnjem bralnem obdobju, vsem tistim, ki iz kakršnihkoli razlogov ne morejo sami brati ... na koncu seminarja mentoricam in mentorjem branja, tudi svojemu partnerju, češ, poglej, s čim se ukvarjam ... Berem počasi, da lahko hkrati uživamo v ilustracijah.
- Samostojni bralci besedilo berejo sami.
- Ne vztrajam, da poslušalci in bralci pripovedujejo, kaj je tisto majhno črno. Toda naj, če tako želijo. Poslušamo drug drugega, se prepričujemo, zabavamo ... prepustimo se skupnemu veselju ob slikanici.

Nadaljnje spodbude za branje:

- Na domači strani založbe je imenitna predstavitev slikanice in umetnika (mdr. tudi o tem, kako se odzivajo otroci na slikanico): <https://www.modrijan.si/nekaj-crnega>
- Ko sem slikanico na kratko omenila na svoji strani v Facebooku (1) pa se mi je v komentarju oglasila likovna kritičarka Tatjana Pregl Kobe z odlomkom iz svojega prispevka o tej slikanici, ki je objavljen v reviji Otrok in knjiga, št. 115. Ponavadi dobim za objavo nekaj všečkov, redko krajši komentar, toda tale je bil tako dolg in tudi odmeven med FB-jevci, da ga z dovoljenjem Tatjane Pregl Kobe objavljam:

Slovenska izdaja knjige, ki ohranja v nasprotju z nekaterimi drugimi založbami izvirno črno naslovnico, je zanesljivo pravilna, saj je vstop v knjigo tako presenetljivo navdihujoč. V kontrastu s črno (in

pravzaprav zelo atraktivno!) zunanostjo se že na notranjem pred-listu odpre čudovito, čudovito zelen gozd v vseh odtenkih posamezno natančno izrisanih dreves, kjer je na komaj opazni majhni jasi nekaj čisto, ampak res čisto majčkenega, nekaj črnega.

Kaj torej pravi zgodba Reze Dalvanda z odprtim koncem? Ko vstopimo v slikanico, se nam ob belinah listov z zelo malo besedila, odpirajo avtorjevi čarobni prostori. Kajti nekega jutra ob svitu gozd zažari tako čudovito kot še nikoli poprej. Toda glej! Na jasi v sončni svetlobi leži nekaj črnega (in nekaj črnega je že malo večje v makro posnetku očarljivo obarvanih dreves). Le kaj bi to lahko bilo? Pisani, z lisami na svojem kožuhu posuti leopard meni, da je izgubil eno svojih lis. Krokari, skriti nekje med drevjem pod modrim nebom, posutem s svetlimi zvezdami, je prepričan, da je to kosček odlomljene zvezde. Tudi lisica, ki jo je čemečo v pisanem gozdnem podrastju zbudilo krokarjevo vreščanje, ne more ugotoviti kaj bi to lahko bilo. A ko zavoha nevarnost iz kraljeve palače, urno steče proč. V gozdu nastane prava zmešnjava, nihče ne ve, kaj ta črna reč je, tudi sova s svojimi ostrimi očmi le ugiba ali je to zmajevo jajce ali kaj. Ko se zgodba odvije do konca, tega konca pravzaprav ni. Nekaj črnega je še vedno tam. In vabi male bralce k odgovoru, če morda oni vedo, kaj je to. (Otrok in knjiga, št. 115)

Saj ni nobena skrivnost, da na Facebooku skoraj vsak dan objavim kratko, res kratko predstavitev (= omembo) ene otroške ali mladinske knjige, le redko tudi knjige za odrasle. Le če so dobre, prav dobre ali odlične. Saj poznate ono mojo »ena knjiga na dan odžene zdravnika stran«. 😊 O kakšni teh knjig pa potem osnujem tudi predstavitev za Priporočilnico.

mag. Tilka Jamnik